

Woordvoering Nick Nieuwenhuijsen Huishoudelijke Hulp (Raad, 26-06-19, 'maidenspeech')

Voorzitter, 'daar sta je dan'. 'De dag die je wist dat zou komen, is eindelijk hier.' Nou, om eerlijk te zijn wist ik niet of die dag nog zou komen. Na meer dan 6 maanden 'maidenspeechloosheid' begon ik namelijk ernstig te twijfelen aan mijn eigen elleboogwerkcapaciteiten. Het politieke leven, voorzitter, blijkt kei- en keihard voor iemand die onderdeel is van de grootste fractie en tevens coalitiepartij in deze raad. Hoe oefen ik in hemelsnaam al die invloed uit op wel 10 fractiegenoten en ook nog eens 3 wethouders? Nee, voorzitter, het was bepaald geen zachte landing in het pluche.

Maar natuurlijk heb ik al die tijd niet stilgezeten – in dat pluche. Sterker, ik heb geprobeerd zoveel mogelijk te bewegen.

Naar buiten te gaan.

Beschikbaar te zijn voor mijn medebewoners.

De tomeloze energie en inzet van met name medewerkers in het publieke domein te bewonderen.

Maar ook de soms onwelgevallige geur van deze kaasstolp, die 'dit Huis' ook is, te ontlopen.

Want, voorzitter, ik heb uw waarschuwing, die u gaf bij de eerste kennismaking met deze raad, goed in mijn oren geknoopt. U zei, en ik parafraseer hier een beetje: 'Doe geen poging om al onze brieven en mailtjes bij te houden. Het gaat u niet lukken. U kunt zich de komende 3,5 jaar volledig met uzelf en elkaar bezighouden, maar vergeet nooit waarom u hier ook alweer zit: u zit hier namens de inwoners van de gemeente Groningen. Zorg dus dat u verbonden blijft met deze bruisende en veelzijdige samenleving.'

Eén van die verbinders kan een hulp in de huishouding zijn. Zoals we in ons Coalitieakkoord hebben opgetekend is een 'schoon huis' een voorwaarde voor meedoen – je kunt mensen ontvangen, hebt een basis om zaken op orde te krijgen en een schone leefomgeving is ook nooit gek voor je gezondheid.

Voor ons ligt een voorstel om hier een 'maatwerkvoorziening' van te maken. Dit betekent dat de hulp voortaan op maat gemaakt wordt. En om dat te kunnen doen, gaat de gemeente eerst in gesprek met mensen. Wat heeft u echt nodig? Volstaan de uren wel zoals u ze nu heeft? Of zijn het er misschien wel te veel?

Maar deze gesprekken zijn ook bedoeld om eventuele andere zorgvragen op te halen.

Vragen over hoe iemand de rekeningen nog kan betalen.

Vragen over toenemende lichamelijke beperkingen.

Vragen over iemands mentale gezondheid.

Of gewoonweg vragen over botte, botte pech.

Voorzitter, ik neem hier even de ruimte om een stukje uit te zoomen, want ja, 'maidenspeech' en 'wie doet me wat'.

Voor mijn fractie is de rol van een overheid duidelijk: ze laat niemand in de kou staan. Er is simpelweg te veel rijkdom en welvaart in deze wereld om mensen aan hun lot over te laten. Of, om er nog maar even een andere goed foute songtekst in te gooien: "Er is genoeg voor iedereen!". Maar, voorzitter, dan moeten we wel willen delen.

En dat staat enorm onder druk. Er lijkt steeds minder bereidheid publieke voorzieningen overeind te houden. Werk in de publieke sector wordt financieel gezien slecht gewaardeerd. Leraren, verplegers, agenten: het zijn de 'usual suspects' wiens bijdrage onmisbaar is, maar die zelf maar een matige bijdrage ontvangen. En ook de gemeenten moeten met steeds minder geld steeds meer dingen doen.

Dat is zorgelijk. En hier gaan we nog veel belangrijke debatten over voeren de komende drie jaar. Maar het is niet de reden dat we een maatwerkvoorziening van de huishoudelijke hulp maken. Dat is eenvoudigweg omdat iedereen de zorg hoort te krijgen die hij of zij verdient. En verdient iemand bijvoorbeeld veel geld, dan kan deze

persoon ook zelf huishoudelijke hulp regelen. Op deze manier blijft er vanuit de gemeente tijd en geld over voor diegenen die het echt nodig hebben.

Ten slotte, voorzitter, is er eerder in de commissie veel kritiek geweest op de ingeboekte € 850.000 per jaar, vanaf 2020, die deze maatregel zou opleveren. Dit bedrag, zo wordt geredeneerd, oefent druk uit op de medewerkers die de gesprekken voeren. Onze fractie is het daar niet mee eens. Niet alleen verwachten wij van deze betrokken en integere (zorg)professionals een realistische gemaakte afweging, ook is het genoemde bedrag enkel een verwachting, een schatting van wat het invoeren van de maatwerkvoorziening oplevert. Oftewel: als je iets voor minder geld kunt doen, is dat niet een bezuiniging. Valt het bedrag alsnog hoger uit, dan kijken we opnieuw naar de begroting en het weerstandsvermogen – er zal geen hulp worden afgekapt. En ook moeten we niet vergeten dat de gemeentelijke organisatie véél meer ervaring heeft opgedaan op dit gebied dan vier jaar geleden, waardoor betere inschattingen over de te maken kosten gedaan kunnen worden.

Voorzitter, ik kom tot een afronding. Mijn fractie gaat er vanuit dat deze maatregel een verstandige en noodzakelijke beslissing is om het sociaal domein zo slim mogelijk in te richten. Maar mochten er toch problemen zijn, of het blijkt anders dan gedacht, dan zal mijn fractie klaarstaan om deze en al die andere onmisbare zorgprofessionals in onze gemeente te ondersteunen, zodat iedereen in de gemeente Groningen de zorg zal krijgen die zij of hij nodig heeft.

Want, voorzitter, waar doen we het anders voor ... dan voor elkaar?

Ik dankuwel.